सर्गः ४ स ययौ प्रथमं प्राचीं तुल्यः प्राचीनवर्हिषा।
अहितानिलोद्धूतैस्तर्जयन्निव केतुभिः ॥ २८ ॥
रजोभिः स्यन्दनोद्धूतैर्गजैश्च घनसन्निभैः। भुव
स्तलमिव व्योम कुर्वन्व्योमेव भूतलं॥ २९ ॥ युग्मम्।
प्रतापोऽग्रे ततः शब्दः परागस्तदनन्तरं। ययौ
पश्चाद्रथानीकं चतुस्कन्धेव सा चमूः ॥ ३० ॥

सइति। स रघुः आदौ पूर्वां दिशं ययौ किं० रघुः प्राचीनवर्हिषा इन्द्रेण तुल्यः किं० कुर्वन्सन् केतुभिः ध्वजैः अहितान् शत्रून् भर्त्सयन्सन् इवोत्प्रेक्षते किं० ध्वजैः अनिलेन वायुनाउद्धूतैः ॥ २८ ॥ रजोभिरिति। पुनः किं कुर्वन् रजोभिः व्योम आकाशं पृथिवीं कुर्वन् इवोत्प्रेक्षते हस्तिभिश्च भूतलं आकाशं कुर्वन् इवोत्प्रेक्षते किं० रजोभिः स्यन्दनेन रथेन उत्क्षिप्तैः किं० हस्तिभिः घनस्य मेघस्य सन्निभैः तुल्यैः ॥ २९ ॥ प्रतापइति। रघोः प्रतापः अग्रेययौ ततः शब्दः यया ततः परागः धूलिर्ययौ ततः रथस्यानीकं ययौ सा सेना चतुःस्कन्धा चतुर्व्यूहा इवोत्प्रेक्षते ॥ ३० ॥